

[Waldorff]

det katastrofalt, at socialdemokratiet har denne mani med at hemmeligholde de statslige anliggender, som befolkningen selvfølgelig har en dybt vedkommende interesse i, og specielt i Nordsøspørgsmålet har denne mani med hemmeligholdelse og hemmelighedskræmmeri betydet, at man fuldstændig har fraskrevet sig muligheden for at bruge befolkningens opbakning bag kravene som et pres over for DUC.

Men vi skal videre i den socialdemokratiske perlerække, nemlig til forsvarsforhandlingerne. Når man har skullet stadsede sig op på kongresser o. lign., har socialdemokratiet talt for afspænding og for konfliktforebyggelse, bl.a. ved at øge støtten til de underudviklede lande. Det er også kommet med i statsministerens åbningstale, der jo traditionelt betragtes som en festlig lejlighed. Men det praktiske udtryk for regeringens afspændingsvilje er såmænd, at man i ét og alt bekræfter sin placering og sin politik inden for NATO. Diskussionen om, hvor mange procent militærudgifterne skal stige, er direkte latterlig i den forbindelse. Socialdemokratiet vil aldrig nogen sinde være i stand til at forklare, hvordan milliardudgifter til militæret – 8,1 mia kr. – skulle hjælpe til med at fjerne konfliktstoffet imellem de forskellige dele af verden. Man vil aldrig kunne forklare, hvordan militærudgifter på 8,1 mia kr. i stedet for 8,4 mia kr. skulle reducere den fare for en global eksplosion, som ligger i den fortsatte kapitalistiske udbytning af den tredje verden. Det er simpelt hen den rene galskab med den diskussion. Der har aldrig været så velanbragt et tidspunkt at anbringe et kategorisk nej på som netop nu over for militærudgifterne, hvad enten det drejer sig om 0, 1 eller 3 pct. Man kan naturligvis ikke bøje sig for argumentet om, at hvis ikke venstrefløjen støtter en nulløsning, giver man socialdemokratiet det nødvendige alibi for at gå i forlig med højrefløjen, for det gør man ikke: socialdemokratiet er ikke tvunget til noget som helst. Alt afhænger af, hvad socialdemokratiet selv ønsker. Der er intet i verden, som forhindrer socialdemokratiet i at betragte militærudgifterne som en hvilken som helst anden post på finansloven. Socialdemokratiet kan selv afgøre, hvor meget beløbet skal være. Venstrefløjen vil gå imod højres forsøg på at hæve beløbet, og man gætter sikkert ikke forkert, hvis man antager, at højrefløjen vil

gøre noget tilsvarende. Det er altså fuldstændig op til socialdemokratiet, hvordan de vil have det; der er kun én ting, som kan forhindre den fremgangsmåde, og det er socialdemokratiet selv.

Er det virkelig så elendigt alt sammen, må man selvfølgelig spørge. Nej, det er det faktisk ikke. I åbningstalen tager statsministeren bl.a. fat på et af de problemer, som virkelig er en pestilens i vores samfund, og det er kriminaliteten. Jeg citerer:

»Inden for visse områder har kriminaliteten i vort samfund været stigende. Det har skabt utryghed hos mange mennesker.«

Det er rigtigt. Det er ikke kun husmændene, der har grund til bekymring over Topsikrings uigennemskuelige og efter Lehde-Pedersens mening kriminelle transaktioner. Også de tusinder af arbejdere, som må se deres arbejdspladser forsvinde på grund af Bonde Nielsens virksomhedsslagtninger, er blandt dem, som statsministeren omtaler.

»Det er nødvendigt, at der gøres en indsats for at øge retssikkerheden«, siger statsministeren videre.

I VS er vi meget tilfredse med det løfte fra statsministeren om, at regeringen nu langt om længe vil slå hårdt ned på de virksomheder, som bevidst øger deres profitter ved at træde miljøloven under fode, og at regeringen endelig vil slå hårdt ned på de professionelle pengeanbringere, som lever højt på de ulovlige ejerlejlighedsudstykninger eller på fupmoderniseringerne.

»... umiddelbart må trygheden også øges gennem en styrkelse af politiets muligheder for at bekæmpe kriminaliteten«, slutter statsministeren.

VS slutter med at takke for dette tilsagn om, at man nu endelig vil give bagmandspolitiet de ressourcer, som de har så hårdt brug for.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Chr. Christensen, skal jeg sige, at som talerlisten ser ud i øjeblikket – der kan jo blive indtegnet flere – må vi regne med at holde pause kl. ca. 18 og så fortsætte efter en times tid med ordførernes anden omgang.

Chr. Christensen (KrF):